

ogsaa Lejligheden nu. Jeg vil tillade mig at anbefale det fra Folketinget oversendte Forslag trods den omtalte Forringelse, idet vi anerkender, at det alligevel vil hjælpe en Mængde Mennesker til at faa deres borgerlige Rettigheder tilbage. Jeg kan altsaa, og kun med Beklagelse over, at Flertallet ikke vil gaa videre, anbefale det foreliggende fra Folketinget oversendte Forslag til velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

J. Chr. Møller: Det er utvivlsomt en smuk Tanke, der ligger bagved dette Lovforslag: at eftergive Fattighjælp, der er ydet for den 26. April; men jeg maa sige, at jeg har Erfaring for, at det er ikke alle, som vil faa videre Nytte eller Gavn deraf. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet kender mere dertil end de fleste, at naar Folk faar eftergivet Fattighjælp i Dag, kommer de igen i Morgen for at søge ny Fattighjælp. Det har vi Erfaringer for alle Vegne fra: at der er en Stab, som stadig bliver ved at faa Fattighjælp, selv om de lige har faaet den eftergivet. Jeg kan saaledes ikke være enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i, at der ikke er noget, der hedder uværdig Trang. Der er sikkert en hel Mængde uværdige, som faar Fattigunderstøttelse. Jeg er overbevist om, at særlig den ærede Ordfører for Socialdemokratiet er nødt til at indrømme, at der en Stab, som kommer den ene Gang efter den anden og faar Fattigunderstøttelse, om hvilke man maa sige, at de i Virkeligheden ikke burde have noget. Men Forholdene er jo saaledes her til Lands — og det er for Resten udmærket —, at ingen maa sulte.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) sagde før om et andet Lovforslag, at man maatte have den fornødne Tid til at gennemføre det, man maatte have Lov til at se paa Sagen, og i den Anledning vilde han paaberaabe sig Forretningsordenen. Jeg mener, at der er god Grund til at sige det samme om det foreliggende Lovforslag. Det er gaaet meget hurtigt med Hensyn til dette Lovforslag; det er vedtaget i Dag i Folketinget og foreligger nu her, uden at nogen har haft Lejlighed til at sætte sig nærmere ind i det. Jeg tror ikke, at Loven vil faa saa overordentlig stor Betydning, som den ærede sidste Taler mente; jeg tror, der vil være en hel Del, som faar Fattighjælp eftergivet og derefter kommer igen for at søge ny Understøttelse. Det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Bæk-

gaard), har allerede bebudet at ville stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse, og hvis det ærede Medlem ikke havde gjort det, vilde jeg have stillet et saadant Forslag. Jeg skal paa det bedste anbefale Lovforslaget til videre Behandling i et Udvalg.

Veistrup: Fattigloven af 1891 § 35 siger, at for saa vidt der ikke er ydet Fattighjælp de sidste 5 Aar, skal ydet Fattighjælp eftergives, hvis det ønskes. Der findes endvidere en Slutningsbestemmelse i den nævnte Paragraf, hvorefter Fattighjælp kan eftergives, for saa vidt som der ikke er ydet Fattighjælp i det sidst forløbne Aar. Det er altsaa denne Fattighjælp, man har ment at burde give Kommunalbestyrelsen Tilladelse til at se bort fra i Anledning af det Sølvbryllup, som i Morgen fejres i Kongehuset. Jeg deler den socialdemokratiske Ordførers Beklagelse af, at man ikke i denne Forbindelse vil se bort fra Aldersrentelovens § 2, 4de Stykke. Jeg tror nemlig, at der findes om end ikke saa forfærdelig mange, saa dog en Del Mennesker, som har været nødt til at modtage Fattighjælp, og som er ude for Virkningerne af denne Fattighjælp særlig med Hensyn til Aldersrenteloven, og det vilde være ganske urimeligt, om man ikke imødekom deres Ønsker og benyttede den Lejlighed, der her gives, til at tilbagegive dem de Rettigheder, som alle har, der ikke har været inde under Fattiglovens Virkninger. Jeg beklager dette saa meget mere, som jeg tror, at det ikke vilde have overdreven stor finansiell Rækkevidde, og jeg kan ikke tænke mig, at nogen anden Grund har været bestemmende for Flertallet eller Ministeren end netop denne, at man er bange for at faa saa mange flere ind under Aldersrenteloven og derved at faa saa meget større Udgifter.

Man kan ikke klassificere de paagældende og sige, at den og den Kategori af Fattigunderstøttelse kan man se bort fra, men ikke den og den; det er vanskeligt at anvende sin Sympati eller sin Antipati paa en enkelt Kategori og ikke paa en anden. Ministeren saavel som den ærede Ordfører for Venstre nævnte, at man omkring i Kommunerne maatte administrere Loven med Varsomhed. Det er jeg for saa vidt enig i, men jeg tror, at det er et unødvendigt Fingerpeg: der er sikkert saa megen sund Sans i Kommunalbestyrelserne, at man i og for sig ikke behøvede at give dem Anvisning paa at anvende en saadan Varsomhed. I alt Fald forekommer det